

....בחור נבלטתי במוק=בשר המוני... אי אפשר היה לזוז, להשתרע בנוחיות..."

כאלה שאינם מקיימים את החוק ואף מתקוממים נגדו, ועל אלה נימנים גם תלמידיו של חבריהכנסת שהביא את ההצעה.

בשנה שעברה הוצא מיספר צחים בעניין זה. ב-29 לאפריל 1960 הוצא תקנות בדבר הצבת שלטים לאיסור רחצה, ובאותו יום הוצא צו בדבר מקומות המוכרזים כאסורים לרחצה בים התיכון, ים-סוף וביס-כינרת. הוצא צו בדבר איסורים במקומות רחצה, הקובע מה חייב להימצא בתחנת הצלה, וזה כולל תחנות עזרה ראשונה, סוכת מצילים, מגרשי חנייה וכו'. ב-16 בדצמבר 1965 הוצא צו בדבר מצילים, סדרנים, פקחים ומגישי עזרה ראשונה, המס' דיר את בעיית סמכותם וסמכותם של מצילים להגיש עזרה ראשונה. חוק-עזר שונים הוכנו על-ידי עיריות תל-אביב, נתניה, אשקלון, מועצה אזורית עמק-חפר, אך עוד לא הוגשו לאישור שר הפנים. גם באשדוד יש כבר חוק-עזר.

הוכן צו בדבר בריכות-שחייה, המוכרזים כמקומות רחצה. ויש עוד דבר שאינני יודע אם הוא קובע, אבל בכל זאת הוא מוכיח איזה שהוא דבר בבעיית הבטיחות. אני יודע שבשנים הקודמות היתה דאגה רבה ומוצדקת, בכנסת ובציבור, על מיספר הטביעות בארץ.

בשנים האחרונות פחת מיספר הטביעות בארץ, והוא הולך ופוחת משנה לשנה. בשנת 1961 היו בארץ 61 טביעות; בשנת 1962 — 52 טביעות; בשנת 1963 — 41 טביעות; בשנת 1964 — 35 טביעות; בשנת 1965 — 31 טביעות.

מעניין הדבר שהגענו עכשיו למצב הפוך מכפי שהיה בעבר. בעוד שבבעבר אירעו רוב הטביעות בחופי הים, גול בזמן האחרון מיספר הטביעות בבריכות דווקא. משום כך הוצא עכשיו צו בקשר לבריכות. בשנת 1964 הגיע מיספר הטביעות בבריכות לשבעה, ובחופי הרחצה ל-28; בשנת 1965 היה מיספר הטביעות בבריכות — 13, ובחופי-הרחצה ירד מ-28 ל-18. השנה אנחנו מקווים שיהיה שיפור ניכר גוסס בנידון.

שיחה בשפת-הים

מובן שאפשר לעשות הרבה-הרבה דברים. אפשר להביא נוחיות נוספת, כדי שכל קוראיו של חבריהכנסת אורי אבנרי ימצאו פתרון לכל דבר שהם רוצים. אבל דומני שמישהו כבר שאל בקריאת-ביניים: וכמה פקידים נוספים יצטרכו לכך במשרד-הפנים; בכל עיריה ועיריה? ואני מוסיף ושואל: כמה כספית-יתר יצטרכו להוסיף על כך?

והרי יש במדינה גם בעיות נוספות אחרות, מתוך דאגה לנוחיותו של חבריהכנסת אורי אבנרי ותלמידיו.

אורי אבנרי: ועוד רבע מיליון איש.

סגן שריהפנים בן-מאיר: ועוד רבע מיליון איש, שלא כולם מתלוננים. הם מבינים שיש בעיות חמורות יותר במדינה. רוב הקהל במדינה מבין זאת.

אורי אבנרי: אינו מבין.

סגן שריהפנים בן-מאיר: אני לא יודע מי הסמיך אותך לדבר בשם רבע מיליון איש. אני חושב שאתה יכול לדבר בקושי רב בשם קוראי עתונך.

מי הסמיך אותך לדבר בשם רבע מיליון איש? אני יודע שהיו זמנים שהיינו מקבלים תלונות רבות, ואני יודע את המצב היום. יש עוד אנשים במדינה המעוניינים בדברים רציניים, ויודעים שיש בעיות אחרות שצריך לפתור אותן.

אורי אבנרי: האם הברירה היא זה או זה?

סגן שריהפנים בן-מאיר: אם צריך לפתח חופים או מקומות אחרים, אני חושב שמקומות אחרים עדיפים.

אורי אבנרי: הילטון, למשל.

היו"ר י. סרדון: חבריהכנסת אבנרי, לא יתכן שבאופן רצוף תלווה דברי סגן שר-הפנים בקריאות ביניים.

סגן שריהפנים בן-מאיר: אילו הייתי בטוח שעליי ליווי זה ילמד ממנו משהו —

ניחא. אבל הוא רוצה ללמד אותי.

אריה בן-אליעזר: (חרות): תלכו לשפת-הים ותשוחחו.

סגן שריהפנים בן-מאיר: הוא רוצה ללכת לים דווקא בשבת.

יש צרכים שרבע מיליון אזרחים מכירים בחשיבותם. אינני יודע אם אתה מכיר בכך. יש צרכי כסחון, צרכי עליה, חיסול משכנות עוני, בעיות אבטלה, בעיות כבישים ותאורה במקום שאינם, ויש בעיות תרבות, ולא במובן שלך, אלא במובן שרבע מיליון אזרחים מסכימים להם.

אורי אבנרי: גם אלה שנוסעים בשבת?

סגן שריהפנים בן-מאיר: גם אלה שנוסעים בשבת אינם מסכימים עם התרבות שלך. יש להם תרבות אחרת.

אדוני היושב-ראש, דנו ע' נושא זה בוועדת הפנים. ובכל עת שחבר ועדת-הפנים יבקש אינפורמציה על הנושא, אביאנה לפניו. אף פעם לא אתנגד להביא אינפורמציה ולדון עליה.

אבל אינני רואה בהצעה זו דבר שיש לדון בו במליאת הכנסת ולכן אני מציע להסיר את ההצעה מסדר היום.

אחרי נאומו של סגן-השר, הורידה הכנסת פה אחד — נגד קולו היחיד של אורי אבנרי — את ההצעה מסדר-היום. אחרי-כך הורידה ברוב דיעות הצעה של גח"ל, שביקשה להעביר את הצעתו של אבנרי לדיון באחת מוועדות-הכנסת. בעד הצעה זו הצביעו גח"ל, רפ"י ואבנרי. בתום הישיבה נמסרו שתי "הודעות אישיות": אחת של מרדכי נמיר, שניסה להצדיק את פעולתו למען שפתיחים בת"א, ואחת של אבנרי, שהסתייג מהדברים שאמר סגן-השר על שבועון "העולם הזה".

ומסוכן לבריאות, בתנאים אקלימיים מסויימים, למרות כל הדיבורים. בזה נוכח כל מי שיוצא לים בחסקה ביום שרב. ביום שרב הורמים משתנים, ואתה מוצא את עצמך בחוף הים של תל-אביב ממש בים ש' לילכוך, באופן חזותי.

(5) המינהל יפתח, בשיתוף עם רשות-הספורט של משרד החינוך, מערכת ארצית של ספורט ימי לנוער ולמבוגרים.

(6) המינהל יהיה אחראי, תוך תיאום עם המשטרה, להסדר התנועה, להכשרת מגרשי חנייה, וכו'.

אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הכנסת. בשבת הבאה ינהרו שוב רבע מיליון תושבי ישראל אל חופי הרחצה. הם יחשבו על הפעולה בה תנקוט הכנסת, נציגת העם, ברבע-השעה הקרובה.

סגן שריהפנים בן-מאיר: אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת.

חבריהכנסת שהביא לנו את ההצעה הזאת על חופי-הים, וטיפול בבעיה של הצרכים החיוניים, עד להליקופטרים, ומה לא? — דומני שהוא קצת הגזים בכמה דברים. אינני יודע אם הוא כל כך צודק כשהוא אומר שיש רק שני בתי-שימוש בשבעה חופי-רחצה בתל-אביב. יכול להיות שהוא עשה בחינה עצמית והלך לחפש מקומות אלה. אינני יודע כיצד מצא רק שניים. אבל יש גם כלל גדול האומר: לא ראיתי — אינה ראיתי. יש האומרים שראו שם מיספר גדול יותר.

אחה נספלת לעניין...

חבריהכנסת בוודאי מכיר את הבעיה, כי הרי הוא לא מזניח נסיעה לחופי הרחצה בשבת. במיוחד. מדוע צריך היה לנסוע מתל-אביב להרצליה. ולהקשות עלייך כך על התחבורה? בקלות רבה יותר יכול היה למצוא חניה בתל-אביב ולהתרחץ בימה.

אורי אבנרי: אי-אפשר להתרחץ בימה של תל-אביב.

סגן שריהפנים בן-מאיר: הרי יתכן שהוא, ועוד רבים כמוהו, מקשים על התח-בורה בשעה שהם נוסעים. ואל תספר לנו על נסיעה באגד. לך יש אוטו פרטי, ואתה יכול לנסוע במכוניתך הפרטית. מדוע תגזול מקומם של מישהו אחר באוטובוס? אבל עושים דברים כאלה.

אינני יודע אם חבריהכנסת חשב אף לרגע על אותה הבעיה שהיא באמת רצינית. על חתורות שבאות להתרחץ ונספלים אליהן. האומנם אין לו קצת חלק בהשפעה על תוצאות כאלה? השפעה במישור, בתפקידו במקום אחר, לא בכנסת? האם עליי-הפירסומה, שהוא מוציא, אין הוא עוזר להתרחשות אותם מאורעות שמתרחשים, גם בחופי-הרחצה וגם במקר מות אחרים, והאם אין זה יוצר אחירה כזו אצל הנוער?

אורי אבנרי: אני מוכן לדון גם על זה בכנסת.

סגן שריהפנים בן-מאיר: גם על זה צריך לדון. אבל כשאתה מדבר על דברים אלה, אתה צריך גם לראות את האחריות, ולבדוק אם אין לך יד באחריות זו. וזהו הדבר היחיד שהוא באמת רציני מאוד. כאשר קוראים את עתונך ורואים את התמונות המופיעות שם, זה בוודאי משפיע. אני יודע שאתה יכול להשיב לי דבר פשוט: פרנסה זו פרנסה. כנסת זה עניין לחוד, ואצלי הפרנסה העיקרית היא דחקה שם, ועל כן אני צריך לעשות זאת. כי ברור שעלייך כך מוצאים גם יותר קונים. אלא שעלייך כך יוצרים גם אחירה כזאת. כאשר מדברים על דברים כאלה, צריכים להיות גם כנים.

אורי אבנרי: זה לא לעניין.

סגן שריהפנים בן-מאיר: אתה ניספלת לעניין זה, ובעניין זה יש לך אחריות מאוד-מאוד ישירה, המשפיעה על התוצאות האלה. אתה הוא שהעלית את הנקודה הזו. בדרך כלל לא הייתי בכלל מדבר על כך, ואני לא חושב שצריך לדבר על כך, אבל אם אתה מעלה כבר את הבעיה הזאת, רציתי להביא לתשומת-לבך שאתה צריך גם לחשוב על האחריות שיש לך בעניין זה.

כל הזמן חשבתי שאתה בדעה שזה טוב ושכך צריך להיות, ושכך צריך לעשות. לפי הפירסומה שלך מובן הרי שאתה בדעה שכך צריך לעשות. אבל אם כבר באת ואמרת שגם אתה לא מסכים לתוצאות אלה, אילו תחשוב קצת על כך שלא צריך לעורר גם את היצרים האלה.

מנחם כהן (מפא"י): אז מה יהיה עם העולם הזה?

סגן שריהפנים בן-מאיר: אמרתי שאין אני נכנס עכשיו לעניין הפרנסה שלו. בתל-אביב ישנם שבעה חופי רחצה. יש בתל-אביב עשרים וחמישה מצילים, עשרים פקחים. בשבת ישנה תוספת של עוד עשרה עד חמישה-עשר שוטרים לשמירה על הסדר והמשמעת. ששים פועלי-נקיון עובדים שם יומיים, כדי לנקות את חופי-הרחצה. ברשות המצילים, שהם כולם מוסמכים ומנוסים, עומד ציוד הכולל סירות, מכשירים, חגורות הצלה, והם מצויידים גם במשקפות. הם לובשים בגדיים מיוחדים, שעליהם סמל העיריה וסימן המציל, כדי להקל את זיהויים על-ידי ציבור המתרחצים.

איכוא לשחק פינג-פונג?

בתחנת מגן דוד אדום הותקנו סלפונים, והתחנות פועלות בשתי משמרות. בכל משמרת נמצאות שתי אחיות להגשת עזרה ראשונה. המישחקים אינם מותרים בכל חופי-הרחצה, אלא באזורים מיוחדים. כמו מישחקי-פינג-פונג וכדור. הותר לשחק במישחקים אלה באזורים מסויימים, על מנת שהמשחקים לא יפריעו את המנוחה של המתרחצים בחוף. יש, כמובן,